Încinge-mă Slăvit Părinte,
cu Adevărul sfânt şi tare,
şi-apoi trimite-mă 'nainte,
în lupta vieţii grea şi mare.

**Căci ştii ce-ntinsă e minciuna,
şi ce viclean şi-ascuns trăieşte,
de cursa ei întotdeauna,
prin Adevăr Tu mă păzeşte.**

Cu platoşa neprihănirii
îmbracă-mi viaţa mea
oriunde,
ca suliţa nelegiuirii
să nu mai poat-a o
pătrunde.

Şi-apoi trimite-mă în lume,
să fac Lucrarea Ta curată,
ca-n mine toţi să vadă cum e
o viaţă din păcat salvată!

**Cu râvna unică şi vie,
a Evangheliei curate,
picioarele mai mult să-
mi fie,
de Tine zilnic încălţate,**

ca piatra grijilor din cale,
să nu mă-nţepe sau rănească,
şi-apoi mă du pe-a lumii vale,
să 'nalţ Solia Ta cerească!

**Cu scutul harului credinţei,
acoperit să fiu de Tine,
şi-apoi în lumea necredinţei
trimite-mă cu veşti divine!**

Să sting săgeţile arzânde,
ce-n contra mea trimit vrăjmaşii,
puteri din zi în zi crescânde,
mai mult să-mi însoţească paşii!

**Pe cap, Părinte, cu-ndurare,
al mântuirii coif mi-aşează,
şi-apoi trimite-mă-n Lucrare,
cu mintea liberă şi trează.**

Să-Ţi pot cunoaşte vocea lină,
să ştiu ce mi-ai făcut Tu mie,
să umblu-n limpede lumină,
să am cu Tine părtăşie!

Iar spada Duhului, ce este,
Cuvântul sfânt oricând puternic,
pe-a biruinţei 'nalte creste,
să mă păstreze mai statornic.

Şi-apoi trimite-mă în focul
aprins al luptei îndârjite,
căci liniştit privesc spre locul
nădejdilor preafericite.

**Îmi umple zilnic Tu potirul
vieţii mele, Sfânt Părinte,
prin Duhul să-şi reverse mirul
de rugăciune mai fierbinte.**

Să pot veghea cu mulţumire,
păstrând frum'seţea curăţiei,
s-atrag pe toţi spre-a Ta iubire,
izvorul sfânt al bucuriei.

**Şi astfel înarmat cu toată
cereasca armătură vie,
s-ascult atent porunca-Ţi
dată,
viteaz ostaş la datorie!**

Şi steagul sfânt al voiei Tale
să-l 'nalţ mai sus, cu-nflăcărare,
să afle toţi a vieţii cale,
ce duce-n slava viitoare!